

сега ти ме хранеше, а отсега нататък аз теб ще храня. Нещо да е оставил баща ми, когато е починал?

– Хвърли на тавана едно серкме, момчето ми. Иди Виж, ако става, да не са го мишките изяли.

Качило се момчето на тавана. Както баща му го бил завил, така го намерило. Пълно с прах. Взело, свалило го, изтупало го, където имало дупки от мишките – поправило ги, зашило ги момчето.

Живи и здрави, тръгнало, отишло до морето. Хвърлило един път серкмето, изкарало две риби – да кажем, 5-10 килограма. Събрало момчето серкмето, сложило една от рибите на гръб, а другата държало в ръката. Да, но пътят му минавал покрай царската къща. Минал момъкът по тоя път, да, но царската дъщеря му хвърлила едно око издалеч.

– Ох, майната му, кой ли е тоя момък? Хей, рибарю, продава ли се тази риба?

– Продавам я.

– Чакай, ще я взема – вързала му една шепя пари за въжетото, а той вързал рибата за куката. Вдигнало момчето рибата. Момчето си отишло.

– Майко, ето какво спечелих, една шепя пари, има да ядеш, докато си жива.

Сутринта момчето станало и отишло пак. Извадило една риба. Царската дъщеря го следяла.

– Рибарю, продаваш ли тази риба?

– Да, продавам я.

Изпратила му две шепи пари. Взело момчето много пари и си отишло. На другата сутрин, на третия ден, отишло, хвърлило и извадило три риби. Видяла го пак (царската дъщеря):

– Рибарю, продаваш ли рибите?

– Продавам.

– Дай и трите.

– А-а, едната ще нося на майка ми, ако вземеш, вземи двете.

– Е, добре, дай ми двете.

Изпратила му три шепи пари и му рекла:

– Изслушай ме, аз не съм ти за рибите.

Момчето било красавец, като красиво пиле, ума си загубила по него.

– Аз ще взема да ти дам пари. Ще идеш да се облечеш, ще си купиш царска роба. Царството има празник утре. От три държа-